

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Autor diplomové práce: Bc. Kamil Eimann

Oponent diplomové práce: Ing. Lukáš Tošovský

Diplomovou prací si Bc. Kamil Eimann vzal za cíl prozkoumat, analyzovat a vyvodit nápravná opatření v každodenním fungování a komunikaci stavebních úřadů na území ČR.

V úvodu své práce si diplomant stanovil hypotézy, které dotazníkovým šetřením hodlal buďto potvrdit, nebo vyvrátit. Práce nás ve své teoretické části stručně seznámí s charakteristikami veřejného sektoru a typy komunikace, s jakou se lze ve veřejné správě setkat. Dále jsou popsány funkce a význam stavebních úřadů s odkazem na stavební zákon, který je zde krátce představen.

Praktická část reflektuje a snaží se vysvětlit výsledky dotazníkového šetření mezi cca. 230 stavebními úřady (ze 700 oslovených), což je samo o sobě jednak důkazem vysoké vypovídající hodnoty takto širokého průzkumu a současně, jak se následně dozvíme z odpovědí oslovených respondentů, také důkazem, že práce je na stavebních úřadech vždycky dost (z oslovených odpovědělo pouze 33%).

Velmi oceňuji snahu diplomanta obsáhnout co nejširší spektrum odpovědí na kladené otázky, proto byla u otázek, které se tomu nabízely, využita i možnost ponechání prostoru pro individuální odpověď respondentů, čehož tito oslovení nezdídky kdy využívali a poskytovali tím komplexnější sondu do své každodenní pracovní činnosti.

Zajímavých až překvapivých odpovědí je v diplomové práci celá řada a rád bych na dalších řádcích popsal ty, které jsou dle mě velmi překvapivé či zajímavé. Z hlediska posouzení vytíženosti svého pracovního úřadu a tím nepřímo i vlastního pracovního nasazení - vnímaného převážně subjektivně - je zajímavé, že téměř 70% respondentů si myslí, že jsou vytíženi „tak akorát“, případně že je jejich vytíženost na hranici únosnosti. Posuzování vlastní pracovní výkonnosti je ošemetné, protože bývá často z podstaty člověka zažito individuální pracovní tempo a jen s nechutí je přijímána skutečnost, že by se toto tempo, nebo lépe pracovní nasazení, mělo zvýšit. Otázkou pak zůstává, jestli 28% respondentů, kteří uvedli, že jsou vytíženi přes únosnou míru a zvýšení kapacity jejich oddělení by zefektivnilo jejich práci, mají pouze zažito nižší pracovní nasazení, nebo objektivně vidí stav vytíženosti na vlastním pracovišti.

Velmi negativně mě překvapilo zjištění, že pouze 8% stavebních úřadů se na svých školeních věnuje také komunikaci. Komunikace, jak je v práci správně popsáno, je důležitým aspektem celé činnosti na stavebním úřadě a je proto s podivem, že je cíleně školena pouze na tak malém počtu stavebních úřadů. I když nutno uznat, že podstatně důležitějším školením je pro referenty stavebních úřadů legislativní a právní rámec. Proto se při současném stavu věcí dá jen těžko představit, že by se školení komunikace stalo před legislativou prioritou a nápravu stavu věci si tak můžeme jen těžko přát. Jak diplomant uvádí ve svých závěrech, je právě

zjednodušení legislativy (stavebního zákona a vyhlášek), společně s vybavením odpovídajícím hardwarem a jednotným softwarem, hlavní příčinou současného ne zcela vyhovujícího stavu.

Příjemným překvapením pro mě bylo zjištění o míře pozitivní zpětné vazby k práci úředníků stavebního úřadu. Ačkoliv jsem z oboru a jednání na stavebním úřadě jsem již několikrát (poměrně hladce) absolvoval, mám rovněž vžitý mediálně nekorektní obraz úředníka jako nadčlověka se zažitou nechutí občanovi pomáhat. Proto pro mě byly uvedené odpovědi příjemným překvapením a příslibem, že se stav věcí pomalu mění k lepšímu.

Rovněž závěry o hloubce zkoumání jednotlivých žádostí, kdy značná část respondentů přiznává detailní posuzování každé žádosti, jsou pozitivním zjištěním. I u pracovníků, kteří odpověděli, že detailně se každou žádostí nezabývají, nemusí nutně jít o pracovní šlendrián a neochotu dělat práci poctivě, ale může takto být vyjádřena pracovní zahlcenost a nedostatek času na detailní prostudování a posouzení stavebního záměru (žádosti). Myslím, že toho si byl tazatel při stanovení závěrů vědom.

Poslední část diplomové práce je věnována řízenému rozhovoru s vedoucím stavebního úseku v Rychnově nad Kněžnou. Odpovědi vedoucího v podstatě potvrzují většinu stanovených závěrů. Navíc se díky možnosti zaznamenat jakoukoliv odpověď odkryly i další nedostatky v každodenní práci stavebních úřadů. Tato část diplomové práce utvrdila diplomanta v již zjištěných tvrzeních a pomohla mu lépe pochopit komplexnost, složitost a provázanost nejen práce stavebních úřadů, ale také dalších dotčených orgánů státní správy.

Zajímavé jsou i závěry a doporučení, která diplomant ve své práci představuje na závěr své práce. Jako alarmující spatřuji jednak nedostatečné technické vybavení a druhak existenci vícero systému a absenci jednotného celostátního systému pro stavební úřady. Dále mohu z praxe jen potvrdit složitost legislativního systému ve vztahu k podávání žádostí na stavební úřad a zcela se ztotožňuji s myšlenkou, že by se žadatelé měli nechat zastupovat profesionálem z oboru. S těmito uvedenými závěry se tedy mohu bez výčitek ztotožnit, stejně jako s tvrzením, že obě strany jednání, tedy jak úředník, tak občan, se musí ve vzájemném kontaktu snažit o maximální vstřícnost, schovávavost a pochopení úlohy druhé strany dialogu.

Práce mi připadá jako velmi zdařilá, svou obsáhlostí a hloubkou, do jaké se snaží proniknout při zkoumání vztahů, pracovních postupů a zvyklostí převyšuje svůj rámeček a přináší řadu zajímavých odpovědí a neméně zajímavé otázky. Přes výše uvedené výtky a připomínky hodnotím práci jako komplexní, odbornou s dostatečnou vypovídající hodnotou, správně stanovenými závěry a vhodně navrženými opatřeními. Doporučuji hodnocení A/1.

Otázka č. 1) V čem spatřujete největší výhodu v zastupování žadatelů profesionálem z oboru?
Otázka č. 2) Jak by se povědomí o zákonech a postupech stavebních úřadů dalo celospolečensky pomoci?

Klasifikační stupeň ECTS: *A/1*

V Hradci Králové, dne 26.1.2015

.....
Podpis

Klasifikační stupnice

Klas. stupeň ECTS	A	B	C	D	E	F
Číselná klasifikace	1	1,5	2	2,5	3	4